

De subtiele kracht van Klankzang

**Een empirisch onderzoek naar de
helende werking van klankzang**

Deel 4-a

Titia ten Bosch en Aletta

Voorwoord Titia:

Klankzang en het etherisch lichaam

Ons uitgangspunt is : ALLES IS ENERGIE

Het etherisch lichaam is een levend netwerk van energiestromen. Deze lijnen van energie vormen een in elkaar grijpend stelsel. Zij staan in verband met de zeven energiecentra, die gekend zijn als de chakra's. Deze bevinden zich in het etherisch lichaam waar de energiestromen elkaar meerdere malen kruisen.

Het etherisch lichaam bepaalt ons, uit atomen bestaande, fysieke lichaam en houdt het bij elkaar. Het grofstoffelijk lichaam, ons lijf, is de uitdrukking van de energieën die het etherisch lichaam samenstellen. Wij zijn als menselijk wezen een samenstelling van verschillende soorten kracht. Zo is er de kracht die we kunnen beschouwen als het energieaspect van de cellen of atomen van ons lichaam. Verder is er ook een tweevoudige energie die de ziel belichaamt. (Wij mensen zijn stof en geest, een dualiteit waaruit een derde - de ziel - is ontstaan). We kunnen ons dit voorstellen als een stroom van energie die zich splitst, wanneer deze ons lichaam binnenstroomt. De één heeft zijn ankerpunt in het hart, de ander in het hoofd. Vanuit het hart bezielt de levensenergie ons hele fysieke lichaam via de bloedstroom. De stroom van bewustzijnsenergie is verankerd in ons hoofd - in ons stoffelijke brein. Bewustzijn geeft ons het vermogen contact te maken, aan te voelen en verstandelijk te verklaren door middel van ons zenuwstelsel.

Het etherisch lichaam heeft als tastbare uitdrukking het endocriene klierenstelsel. De zeven energiecentra vinden we in dezelfde streek als de zeven grote klieren. Elk centrum zorgt voor het leven en de kracht van de overeenkomende klier. De klieren brengen alle delen van ons lichaam met elkaar in verbinding door middel van de bloedstroom.

Ook ons zenuwstelsel is een uitdrukking van het etherisch lichaam. Subtiële, fijne energiedraden liggen ten grondslag aan ons zenuwstelsel en brengen de juiste werking van de zintuigen teweeg. De vijf zintuigen vormen de vijf contactpunten met de tastbare wereld, de fijnere werelden en, afhankelijk van de staat van onze ontwikkeling, met de geestelijke rijken.

Het etherisch lichaam, zenuwstelsel en endocriene klieren zijn nauw met elkaar verbonden én van elkaar afhankelijk. De fijne energiedraden werken in op ons zenuwstelsel, zodat ons endocriene klierenstelsel wordt gevormd tot wat het is.

Nu kunnen we ons ook voorstellen dat onevenwichtige en uit verhouding geraakte energieën en krachten, voortgebracht door het emotionele en/of mentale lichaam, via het etherisch lichaam naar ons fysieke lichaam overgebracht worden en zich daar als ziekte of ongemak kunnen openbaren. Ons lijf is de automaat van het etherisch lichaam. De automatische reactie wordt bepaald door het krachtigste innerlijke lichaam, waarin ons bewustzijn is gecentreerd. Het krachtigste innerlijke lichaam kan het emotionele en/of mentale lichaam van de persoonlijkheid zijn of het intuïtieve gebied van de ziel. Het grote symbool van de ziel is het etherisch lichaam. Het kenmerkt zich door zijn licht en trillingssnelheid, die altijd gelijk opgaat met de ontwikkeling van de ziel. Dit bewustzijnsaspect zal steeds meer de leiding op zich nemen en ons fysieke lichaam gaan gebruiken. Ons lichaam is dan een instrument van de ziel om zich uit te drukken in het hier en nu.

Klankzang roept de werkzaamheid van onze eigen ziel in, om genezing te bewerkstelligen. Genezing die tot gezondheid leidt. Gezondheid die mogelijk wordt gemaakt, wanneer ziele-energie zonder belemmering in elk aspect van ons kan stromen.

Dan is de ziel de wáre genezer.

INLEIDING TITIA:

Na de samenwerking met Jeanette, Auke en Johannes, waarbij kanker geconstateerd was, ben ik in contact gekomen met Aletta. Zij heeft reuma, een chronische ziekte, waarvan in de reguliere geneeskunde wordt gezegd dat deze niet te genezen is.....

Bewust of onbewust wetend dat wij meer zijn dan de ziekte en de daarmee gepaard gaande emoties en gedachten, zijn wij door middel van de klankzang tot een intensieve samenwerking gekomen en op onderzoek uitgegaan in die wereld van energieën en krachten waarin wij bestaan, ten einde bewust te worden van hun samenhang en verhoudingen.

Klankzang werkt in op ons etherisch lichaam (zie voorwoord). Dit levenslichaam is de verbindende factor, die ons in contact brengt met die vele lagen waaruit wij en alles bestaan. Contact met planetaire, zonne- en kosmische energieën gaat altijd via het etherisch lichaam. Wij zijn met allen en alles verbonden door dit energetisch netwerk van krachtstromen. We hebben allemaal, niemand uitgezonderd, het vermogen tot contact maken met al die energietypen, ware het niet dat we meestal onbewust zijn van onze mogelijkheden daartoe. Gaandeweg het onderzoek wordt steeds duidelijker dat de klankzang helpt ons weg te leiden van de aandacht voor onze persoon met zijn omstandigheden en problemen. Hierdoor kunnen we deze loslaten en onze gevoeligheid voor contact op natuurlijke wijze ontwikkelen. De klankzang tilt ons als het ware op naar een steeds ruimer begrip van die wetenschap van contact; hoe wij deel zijn van een geheel dat weer deel is van een nog groter geheel, etc. Alle op elkaar inwerkend en stuk voor stuk gebieden waar we mee in verbinding kunnen zijn. De samenhang en verbondenheid met alles-wat-is is altijd aanwezig. Alles is er al en wij worden ons daar steeds meer van bewust. Zo worden we ontvankelijk voor zoveel meer indrukken, afkomstig van die hogere bewustzijnsgebieden waar wij op natuurlijke wijze gevoelig voor zijn geworden. De klankzang helpt een brug te bouwen naar telepathisch contact van mens tot mens-van ziel tot ziel. Aletta en ik bouwen dit contact langzaam op tijdens onze meestal diepgaande gesprekken. Voordat ik de juiste klanken naar buiten breng, heb ik mij afgestemd op, oftewel telepathisch verbonden met, de uit zovele delen samengestelde "hele" mens. Ik richt mij op het hoogst toegankelijke in die mens om zo van "bovenaf" zicht te krijgen op de werkingen van de aanwezige krachten en energieën, die door de klankzang in beweging komen en zichtbaar worden gemaakt. Een oneindig, boeiend, innerlijk proces dat uiteindelijk zijn vruchten afwerpt op het uiterlijk gebied.

Titia ten Bosch

INLEIDING ALETTA:

Ik leer Titia kennen via één van de andere deelnemers aan haar ervaringsonderzoek met klankzang. Zij wil in haar onderzoek graag "werken" met iemand met reuma en ik blijf die iemand te zijn.

De ziekte reuma is sinds 1994 in mijn leven. Althans toen is de diagnose R.A. (reumatoïde artritis) officieel gesteld. Klachten heb ik eigenlijk mijn hele leven al. Reuma is een auto-immuun ziekte die ontstekingen aan de gewrichten, de huid en soms aan de organen veroorzaakt, doordat het immuunsysteem zich als het ware tegen zichzelf keert. Reuma is (nog) niet te genezen. Het is een ziekte die sluipend is, met langzamerhand steeds meer beschadigingen aan de gewrichten. Het veroorzaakt veel pijn en gaat gepaard met veel vermoeidheid. Er worden medicijnen voorgeschreven die het ziekteproces proberen te remmen. Helaas kunnen de medicijnen slecht zijn voor je vitale organen, want ze hebben vaak veel bijwerkingen. In mijn geval bleken, waarschijnlijk mede door mijn gevoeligheid, deze middelen meestal erger dan de kwaal. Uiteraard neem ik wel medicijnen, maar ik probeer de doses die ik inneem zo laag mogelijk te houden.

Geestelijk is het voor mij een uitdaging om niet verstrikt te raken in, zoals ik het noem, de angst voor verval en afhankelijkheid. Mede daardoor heb ik in de loop der jaren veel ondernomen, om op een holistische manier naar deze voor mij zo ingrijpende ziekte te kijken. Ik probeer o.a. door middel van het verruimen van inzicht, voeding en levensstijl een balans te bereiken, die het mogelijk maakt de reuma te dragen. Op het moment dat ik Titia ontmoet ben ik hierin echter nogal vastgelopen. Ik kamp opnieuw met pijn, ben angstig en onzeker en heb veel last van extreme moeheid. Ondanks het feit dat dit voor mij een bekend fenomeen is, begin ik de moed een beetje te verliezen omdat het deze keer wel erg lang duurt.

De klankzang heeft me geholpen om in een heldere ontspanning te komen. Door deze "openende frisheid", ben ik opnieuw in staat gesteld een blik te werpen in het grotere geheel. Het maakt het, met andere woorden, mogelijk om weer eens voorbij mijn vasthoudende ego te kijken en dit heeft me, zeker in deze zo verkrampde periode, weer soepeler, vrijer en ruimtelijker gemaakt. Het voelt alsof ik weer een nieuwe fase ben ingegaan, die om ontwikkeling vraagt.

Waartoe dit zal leiden weet ik nog niet en eigenlijk vind ik dat ook niet zo belangrijk. Veel belangrijker is dat deze bijzondere ervaring me weer duidelijk maakt om in het nu bewegelijk te blijven en open te staan voor dat wat op mijn pad komt, wat dit ook moge zijn. Ik ben blij dat ik Titia op dit pad ben tegengekomen en dank haar voor de boeiende, openende en inspirerende reis, die we samen mochten en mogen maken.

Aletta.

1e KLANKZANGBEHANDELING 07-06-2007:

Beleving van Aletta

Ik voel me heel sloom in mijn hoofd; zwaar hoofd, moe gezicht. Mijn gezichtsspieren tintelen een beetje. Tijdens de klankzang, gaan mijn oogbollen opeens als 'gekken' heen en weer. Is wel even schrikken. Er zijn lichtflitsen alle kanten op. Nu voelen mijn ogen groot en open, alsof ze los staan van dat moeie gezicht, wel fris en helder eigenlijk. Gek zo'n tegenstelling. Mijn lichaam voelt heel zwaar tijdens het zingen, vooral mijn benen. Ze worden in de bank gedrukt als het ware en ook daar is een soort tintelen. Ik krijg heel sterk de neiging me op te rollen als een 'foetus' en Titia mijn rug toe te draaien. Ik heb dat niet gedaan omdat ik vind dat ik dat niet maken kan. Je draait iemand niet de rug toe tenslotte. Achteraf denk ik dat ik het gewoon had kunnen doen. Ik vind de klankzang heel mooi en heel bijzonder om te ervaren. Wat prachtig die klanken en dat zomaar voor mij? Diep ontroerend mooi, die zang als een koningin vol majesteit. Ik ben diep geraakt en nu heel slaperig. Mag ik het dan eindelijk toe- en loslaten?

De volgende ochtend:

Voel me heel stil vanbinnen, moe ook. Mijn ogen voelen nog steeds groot en open, heel anders dan de rest van mijn lichaam. Ben gisteren na het zingen in de tuin gaan zitten om na te voelen en te denken. Heb mijn man toen hij thuiskwam proberen te vertellen hoe het was. Het is moeilijk onder woorden te brengen. Dit zou eigenlijk woordeloos moeten blijven. Als ik over de klanken vertel moet ik zomaar huilen, zo mooi vind ik het dus. Hierna kruip ik in mijn bed en slaap een paar uur diep en zwaar. Daarna dingen gedaan die gedaan moeten worden. Afgelopen nacht redelijk geslapen, heb door alle indrukken wel wat moeite gehad met inslapen. Ach arm lijf, wat heb je het zwaar.

Beleving van Titia

Elkaar snel afwisselende klanken symboliseren je potentiëlen. Een sterke potentie op velerlei gebied treedt naar voren. Een sterk ontwikkeld waarheidsgevoel wordt gefrustreerd lijkt het, door de veronderstelling deze in de wereld niet te kunnen uitspreken. Je mogelijkheden zijn legio, maar door de scheiding tussen hoofd en romp krijgen die geen kans. Het punt van aandacht is gericht op stuit en keel. Alle centra daartussen lijken niet mee te doen. De klanken hebben een kalmerende werking op je lichaamsfuncties, die overactief zijn op dat moment. De onderlinge verhoudingen worden weer in balans gebracht, beweging komt op gang.

Na gesprek met Titia:

Ben opnieuw onder de indruk, vooral over het 'waarheidsgehalte' en het 'potentieel'. Hou dus blijkbaar veel veilig binnen. Gaan de klanken me helpen meer naar buiten te brengen??

2e KLANKZANGBEHANDELING 21-06-2007:

Beleving van Aletta

Ik voel me vibrerend, warrig, lacherig, huilerig en bozig. Het lijkt wel of er iets in me bruist en broeit. Tijdens het zingen lig ik eerst weer op mijn rug en meteen beginnen mijn ogen weer te tollen. Voel opnieuw de sterke neiging me op te rollen en met mijn rug naar haar toe te gaan liggen. Dit doe ik en dan voel ik overal kleine schokjes aan mijn spieren. Toch voelt het achteraf niet lekker; toch te afgesloten? Goh, ik zit helemaal te vibreren vanbinnen en mijn linkeroog voelt weer helder terwijl mijn rechteroog zwaar en geloken voelt. Ook mijn hart klopt nogal snel. Titia zingt weer prachtig. Er zijn momenten dat ik de wind hoor; zo mooi en kraakhelder, zo 'schoon blazend'. Ook moet ik op een gegeven moment inwendig schaterlachen. Wat is dit bijzonder om mee te maken. Nog twee woorden die steeds komen: vuur en aarde.

De volgende ochtend:

Ik heb slecht geslapen, last van mijn onderrug, benauwd op de borst, kramp in mijn spieren en pijn in mijn voeten. Ik heb het gevoel, of er een enorme strijd geleverd wordt en ik voel heel veel weerstand, die ik niet zachter kan maken of op kan lossen. Wat een strijd en wat ben ik al dat getob spuugzat!! Ik verlang zo naar rust en stroming.

Als ik terugvoel naar het zingen van gisteren, voel ik een beweging die twee kanten opgaat: de een wil gaan en de ander stopt. Als die twee elkaar ontmoeten, komt alles vast te zitten. Het voelt als zwart en wit, heet en koud, ijs en vuur; een koude en een warme kant. O, konden ze zich maar met elkaar verzoenen.

Beleving van Titia

Opvallend veel gevarieerde klanken roepen de verschillende delen in jezelf tevoorschijn. Alsof al die delen worden bevrijd uit hun verharding. Zelfbewustzijn groeit in al die facetten van jezelf. Het gevolg hiervan is dat er boven je kruin en onder je voeten een soort cirkelzaag daar verbeende randjes wegzaagt. Achterin je nek, bij je keelcentrum, begint een lichte energiebeweging de keel te openen. Dansende armbewegingen helpen de stroming op gang te brengen.

3e KLANKZANGBEHANDELING 28-06-2007;

Beleving van Aletta

Ik voel me heerlijk loom, er ontstaat een diepe ontspanning. Ik heb na het zingen lekker gelegen, een beetje gedoezeld en naar de voorbijrijvende wolken liggen kijken. Tijdens de klankzang voel ik vooral m'n gezicht: tintelingen aan de rechterkant en spiertrekkingen en trilling onder mijn lippen. Het lijkt wel of eerst mijn gezicht los moet komen. Verder worden mijn handen heel warm. Ze rusten zwaar op mijn buik en lijken steeds van vorm te veranderen. Ook worden mijn onderbenen, tot aan de knieën, heel zwaar. Ik besta dus zo ongeveer uit hoofd, handen, buik en onderbenen.

Tijdens het zingen word ik deze keer vooral geraakt door de vele boventonen. Ze verleiden me een beetje om uit mijn lichaam te komen. Verder lijkt de zang dit keer wat 'rustiger'. Ik blijf het heel mooi vinden!

Beleving van Titia

Het lijken oppervlakkige klanken, maar wel met een directe uitwerking op je mechanisme, dat zich als een machine laat zien. Alle bewegende delen van je beendergestel gaan als zuigers in en uit elkaar. Door deze beweging komt vastzittende energie vrij. Het geeft het beeld van na lang opgesloten te zijn geweest in het donker, voor het eerst weer licht kunnen zien. Een soort vreugdevolle verbazing komt vrij. Je energielichaam begint, als een band om je lichaam, van top tot teen en weer terug, versneld te stromen. Er komt voorzichtig beweging in je kruincentrum en vanuit die snelstromende energiebeweging, begeeft zich energie naar je hart. Lichamelijk ervaar ik beursheid ter hoogte van je zonnevlecht in de rug.

Na het gesprek met Titia de volgende ochtend:

Als ik teruglees wat Titia's vorige verslagen zeggen valt me op dat, nu het over het fysieke lichaam gaat, de klanken oppervlakkiger zijn. In haar vorige woorden is sprake van veel potentie, nu is het 'oppervlakkig' en 'machine'. Is dit het verschil tussen het stoffelijke en de niet stoffelijke lichamen? Met andere woorden: de potentie ligt in de onstoffelijke lichamen en de starheid zit in de 'machine'? Op de een of andere manier maakt dit me heel erg verdrietig.

4e KLANKZANGBEHANDELING 05-07-2007:

Beleving van Aletta

Ik voel me loodzwaar en heel erg moe. Heb, m.u.v. een kleine wandeling tussendoor, tot ca. 15.30 uur op het bed gelegen. Mijn lichaam voelt heel zwaar en ik heb het gevoel dat als ik me probeer op te richten, me dit niet zal lukken. Niet echt prettig. Ben dus maar met gesloten ogen blijven liggen om deze zwaarte te ervaren. Val om 15.00 uur in een korte slaap en kan daarna opstaan om deze beleving te schrijven. Tijdens het zingen maken mijn oog- en gezichtsspieren weer allerlei bewegingen. Het is alsof mijn hele gezicht meezingt. Verder zie ik prachtige kleuren. Vanuit zwart ontstaat blauw in allerlei schakering en ook violet dat overgaat in een soort groenwit. De zang is in mijn beleving heel krachtig en dringt diep door. Veel mooie boventonen, die elkaar lijken te antwoorden.

De volgende ochtend:

De zwaarte is er nog steeds, redelijk geslapen. Het voelt als een lichaam dat uit wil dijen, maar opgesloten zit in zijn begrenzing. Mijn huid is pijnlijk en ik voel een soort beurse plek op m'n ruggengraat tussen mijn schouderbladen. Ik voel me zo zwaar en zo moe. Ik besef dat ook dit bij deze ervaring hoort en ik probeer er maar naar te kijken zonder oordeel. Ook de zwaarte en de moeheid mogen er zijn. Ik ga me vandaag heel rustig houden.

Beleving van Titia

De eerste klanken roepen je potentiëlen bij je kruin tevoorschijn. In het gebied van je kruin verenigen ze zich en zijn ze gekend. Vanuit je kruin sijpelt een vloeibare stroom naar beneden en vult de ruimtes, die in de vorige sessie zijn ontstaan na het vrijkomen van die vastzittende energieën in je systeem. Langzaam en voorzichtig vindt er in die delen herkenning plaats van die potentiëlen. De onrustige en tegen elkaar strijdende energieën in je emotionele lichaam kalmeren een beetje en langzaam vind je je waarheid, die zo lang ondergeschoffeld heeft gezeten, weer terug.

5e KLANKZANGBEHANDELING 12-07-2007:

Beleving van Aletta

Ik ben net wakker, na 1½ uur slaap. Het voorgesprek met Titia is dit keer langer. We hebben veel gedeeld en besproken. Soms gaat het over hele diepe dingen, die veel bij me losmaken. Het is fijn zo met elkaar te praten, er is vertrouwen over en weer. Als de klankzang begint heb ik eerst wat moeite om erin te komen. Allerlei gedachten spoken door mijn hoofd. Als ik dit opmerk, ga ik diep ademhalen. Dit kalmeert me en zo kan ik de klanken ontvangen.

De zang is krachtig en divers, met veel 'stemmen' die tegen elkaar ingaan. Dit brengt een brede glimlach op mijn gezicht. Op een gegeven moment voel ik 'het' naar mijn buik zakken. Dan gebeurt er iets heel bijzonders: mijn buik opent zich als het ware. Eerst is er een zwart gat waar ik van schrik. Opeens komt uit dit zwarte gat een witte spiraal omhoog, die heel langzaam verandert in een, zoals ik het noem, Soefi-danser. Hij danst zijn prachtige spiralende dans op een hele rustige manier. Ik kijk er ademloos naar en ben diep ontroerd. Ik die nooit beelden krijg! Daarna beginnen mijn ogen weer als tolletjes heen en weer te gaan en is het beeld verdwenen om over te gaan in een (zwart) beeld waarin witte en zwarte bollen op me afkomen.

Nu ik dit allemaal opschrijf voel ik me heel rustig en stil vanbinnen en dit is wat ik de reuma en mezelf gun: rust en stilte, net zolang tot de tijd rijp is om verder te gaan.

De volgende ochtend:

Ik voel nog steeds die diepe stilte vanbinnen. Het is alsof in die stilte de klanken doorklinken en allerlei plekken aanraken, waar mijn diepste vragen opgeslagen liggen. Ik voel een grote aarzeling deze vragen te openen. Ze gaan over mijn diepste teleurstelling, mijn diepste pijn, mijn diepste angst, maar ook over mijn diepste geloof en mijn allergrootste verwondering over het wonder dat leven heet. Dit alles voelt zo intiem, dat ik het bijna niet op durf te schrijven. Moet ik het opnieuw aan het licht brengen of me gewoon laten drijven in de grote Stilte, die overal omheen is? Misschien wel. Ik wil niet opnieuw vervallen in de waarom-vraag over mijn reuma en alles wat daarbij hoort. Ik heb deze vraag al op alle niveaus gesteld en nooit hét antwoord gevonden. Er zijn zoveel factoren, zoveel mogelijkheden en onmogelijkheden en ik word er zo verschrikkelijk moe van. Daarom wil ik proberen deze 'klankenstilte' bij me te houden. Er gaat een grote rust vanuit. Rust, die ik in lange tijd niet ervaren heb en daar ben ik dankbaar voor. Titia, dankjewel.

Beleving van Titia

Gevarieerde klanken, die Aziatische, Joodse en andere culturen oproepen, geven het beeld van jouw vele incarnaties rond een groot vuur ter hoogte van zonnevlucht en hart. Deze vele incarnaties, die jou gevormd hebben tot wat je nu bent, stappen in het vuur en smelten samen tot één, om vervolgens via je kruin op te gaan in het "niets". Een deel blijft achter bij het vuur en geeft aan later te komen en nog iets te doen te hebben. Die laatste vertegenwoordiger van een incarnatie, daalt doelbewust af naar je stuit om bewust dit leven hier op aarde te leven en zijn eigen weg naar eenheid te volgen.

Naar aanleiding van beleving Titia:

Ik ga niet direct uit van het bestaan van reïncarnatie, maar toch ben ik onder de indruk van het 'overeenkomen' van onze ervaringen. Haar gevarieerdheid aan klanken tegenover mijn krachtig en divers als veel stemmen. Vervolgens haar beeld van Aziatische, Joodse en andere culturen, die samensmelten in een vuur en na eenwording via mijn kruin in het "niets" verdwijnen. Daartegenover mijn ervaring van mijn buik die zich opent als een zwart gat, waaruit een witte spiraal omhoog komt die langzaam verandert in een rustig spiralende, prachtige Soefi-danser. En, er zit nog veel meer in: Het vele tegenover het ene en van daaruit mijn verlangen naar rust en stilte. Een gevoel van verdriet over afscheid moeten nemen van het vele oftewel het vuur en toch 'weten' dat dit, ook voor mijn reuma, nodig is of zou kunnen zijn. En tja, dan dat ene overgebleven deel, is dat

die Soefi-danser? Als dat eens waarheid zou kunnen zijn. Er gaat een grote rust van hem uit en hij beweegt rustig en gracieus. Dus niet die tollende dansers die ik wel eens in een film gezien heb, maar die langzaam dansende, eerbiedvolle Tai-Chi-Tao-Soefi-danser. Wat zou hij/zij hier nog te doen hebben?

6e KLANKZANGBEHANDELING 19-07-2007:

Beleving van Aletta

Ik heb tot 14.00 uur gerust; beetje lopen, beetje liggen, er komt geen slaap. Mijn lichaam voelt weer heel zwaar, behalve mijn buikgebied wat wel licht en open voelt. Ik word deze keer volledig in beslag genomen door de klanken. Er zijn geen beelden of kleuren. De klanken zijn groots en indringend. Ze lijken heel oud en diep en ik heb het gevoel, alsof ik eens flink door elkaar geschud word of een pak rammel krijg. Ik ervaar kleine stompjes en duwtjes, een vreemde gewaarwording, heel heftig. Ook lijkt het alsof de zang dit keer langer duurt. Het wordt steeds ouder en dieper, tot de wind komt die alles wegblaast en plaats maakt voor een Hongaars of Bulgaars vrouwenkoor met schelle tinkelende stemmen. Ik moet hier erg om lachen (bevrijdend). Nu voelt mijn lichaam wat beurs en breekbaar van al dat zingen. Al die tonen, al die klanken er zijn er zoveel en opnieuw vraag ik me af welke is nu echt de 'mijne'.

De volgende middag:

Ik ga zo Titia bellen. Probeer terug te gaan naar de klanken van gisteren. Veel is naar de achtergrond verdwenen, maar wat ik nog wel hoor zijn die eerste indringende tonen. Ze brengen me de diepte in naar daar waar het heel stil is, stil zonder woorden en zonder klanken. Laat het maar stil zijn dan.

Beleving van Titia

Opnieuw is er een grote diversiteit aan klanken. Eerst lijken de elementalen -aardse krachten- je onderstel onder het middenrif te inspecteren. Later komen één voor één je verschillende incarnaties weer naar voren en vertegenwoordigen een immens grote kracht, die je ten dienste wordt gesteld. Al deze incarnaties, die in de vorige sessie tot één zijn samengesmolten, zijn je van dienst. De krachten, tot één kracht samengebracht in je zonnevlecht, raken je hartcentrum aan door vrijkomende lichtdeeltjes. Energetische vonken openen je hart en gelijktijdig ontstaat er een doorstroming naar je keel en voorhoofd. De krachten worden gebundeld en zo geïncanaliseerd.

7e KLANKZANGBEHANDELING 26-07-07:

Beleving van Aletta

We hebben een lang voorgesprek wat veel losmaakt bij me. Nu, na alle woorden en alle klanken, voelt mijn lichaam zwaar, vooral mijn hoofd. Het bijzondere is, dat het direct naast mijn lijf heel licht en fris voelt. Daar zitten de klanken! Ik zou dus wel uit dat lijf willen stappen, zo die frisheid in. Vrij zijn. Vrij van pijn, gedenk over wat doe ik toch fout en vrij van angst. Angst voor verlies van mobiliteit, angst voor die dreigende rolstoel, angst voor afhankelijkheid in de toekomst door die 'rotreuma'. Het lijkt wel of die angst zich vastzet in mijn lichaam en ik weet het, daardoor verkramp ik nog meer. De beruchte vicieuze cirkel die ik niet lijkt te kunnen stoppen. Moe ben ik ervan, doodmoe! Ik zou dus wel willen rusten in de klanken. Me mee laten voeren in hun stroming en nu ik dit zo opschrijf is dat wat ik ervaar deze keer: de klanken omhullen mijn lichaam, ze stromen er omheen. Soms licht, soms donker, soms vragend, soms antwoordend. Zoekend, aftastend en tenslotte een omhullende stromende cocon. Dit voelt eigenlijk heel prettig en rustgevend. Hè, hè.

Beleving van Titia

Na een indringend en verhelderend gesprek, verspreiden de klanken zich over je lichaam. De elementalen, de aardkrachten, die zich de vorige sessie lieten zien, trekken zich met eerbied terug in een kring rond je voeten en energie stroomt van bovenaf in. Opnieuw is er een diversiteit aan klanken, die uiteindelijk een gevoel van eerbied voor jezelf teweegbrengt. Langzaam en voorzichtig opent je hart zich en bij het openen van je hartcentrum wordt je voorhoofdcentrum ontdaan van eeuwenoude sluiers, die als bladzijden worden omgeslagen en je voorhoofdcentrum - je derde oog - steeds meer vrijmaakt. Hoe meer je derde oog tevoorschijn komt, hoe meer je kruincentrum in beweging komt. Eerbied en aandacht voor jezelf maken dit mogelijk en zijn van essentieel belang voor je. De elementale krachten hebben dan minder greep op je. \

8e KLANKZANGBEHANDELING 09-08-2007:

Beleving van Aletta

Ik voel me heel licht en helder in mijn hoofd. Mijn ogen voelen schoongewassen. Ook voel ik opnieuw een groot verlangen alles los te mogen laten. Niet meer vechten, niet meer verwachten, niet meer van tevoren invullen, niet meer bang voor wat komen gaat en op de een of andere manier lijkt dit nu, na de klankzang en ons indringende gesprek, nog mogelijk ook. Bevrijd zijn, nog niet eens zo zeer van deze ziekte die reuma genoemd is, maar vooral bevrijd zijn van de angst voor wat nog zou kunnen komen. Deze dreiging niet meer krampachtig buiten de deur proberen te houden, maar die deur voorzichtig openzetten en kijken naar wat er binnen wil komen. Dan zal het zijn zoals het zijn zal en zal ik vast wel weer een manier vinden om ermee te leven. Want dat ben ik; leven en dat leven is zoveel meer dan reuma alleen. Natuurlijk weet ik dit allang, maar ben ik het even vergeten door alle pijn en moeheid. De klankzang helpt me om me eraan te herinneren dat ik niet de reuma ben, maar dat ik reuma heb. De klanken klinken deze keer hard en vol, maar ook zacht en strelend. Hoog en laag volgen elkaar snel op. Ik voel niet alleen heel sterk mijn ogen en gezicht, maar heb ook een heel warm gevoel in mijn buik. Het is alsof er een grote warme vloeistof in beweegt. Verder een soort trekken in mijn onderbenen. En gelukkig is hij er weer: de tinkelende blazende 'witte wind', die me meevoert naar die frisse stilte.

De volgende ochtend:

Heb veel en diep geslapen en gedroomd. Moet nog steeds moeite doen om mijn ogen open te houden. Wel voel ik me heel loom en relaxed, stil en wijds vanbinnen.

Beleving van Titia

Tijdens ons gesprek is er al heftige beweging in je lijf. Opnieuw is ons gesprek intens en oproepend. Tijdens de klanken verzamelen je potentiëlen zich rondom het zonnevlechtgebied. Dit gebied kenmerkt zich door een vlam waar zij zich omheen scharen. Uit deze vlam vormt zich een wezen, dat uit de vlam oprijst. De elementaire krachten verenigen zich met je potentiëlen rond het wezen, die daardoor groeien in kracht. Door deze vereniging verandert het wezen van vuur in een blauwwitte vlam die, doelgericht via hart en hoofd, omhoog schiet en vrij kan vlammen in de hogere regionen van jezelf.

9e KLANKZANGBEHANDELING 23-08-2007:

Beleving van Aletta

Na de vorige sessie hebben we, omdat er zoveel gebeurt en dit voor mij nogal heftig is, besloten om eens in de twee weken bij elkaar te komen. Deze keer ben ik na het zingen even in slaap gevallen en met een enorme honger wakker geworden. Ik ben dan ook een boterham gaan eten, maar het hongergevoel blijft. M'n maag en darmen rommelen en dit is ook al zo tijdens het zingen. De klanken zijn vol. Donkere diepe klanken; hard, heftig, indringend en ook heel boos. Het lijken wel trommelslagen op een grote trommel, die bonk, bonk op me in beuken. Ik voel eerst schrik en toen een grote rust. Ik voel intuïtief aan dat ik niet bang hoeft te zijn en zelf kan bepalen hoeveel ik toelaat. Zo kan ik luisteren. De grote klanken blijven komen en als er al zachte en vragende klanken komen, worden die meteen weggezongen lijkt het wel. Ik vind alles zeer indrukwekkend en ook wel herkenbaar. Ook ik kan zo heftig zijn en daarmee mijn zachtheid wegduwen. Nu voel ik aan den lijve wat voor invloed dit kan hebben en ook dat ik met al die heftigheid nog steeds een pantser creëer, waarachter ik me veilig voel. Bang als ik ben om juist in die zachtheid gekwetst te worden. Ook nu ik dit schrijf, voel ik deze angst, maar tegelijkertijd ook het verlangen om zachter en vloeibaarder te worden. Zal ik dit ooit echt gaan durven? Wat me verder van deze sessie is bijgebleven, is dat ik op een gegeven moment een enorme pijn in mijn knieën voel. Dat is het moment waarop ik blijkbaar 'wegzak', want als ik mijn ogen open, is Titia al weggegaan.

De volgende ochtend:

Heb goed en diep geslapen en voel me heel rustig en stil van binnen. Verder komt steeds het woord toeschouwer voorbij, dat ik interpreteer als kijken, ervaren en niet ingrijpen. Dit voelt heel dubbel, want ik heb altijd geleerd dat je moet handelen en naar oplossingen moet zoeken. Toch heb ik het gevoel dat dit opnieuw duidt op rust, stilte en overgave, iets wat steeds terug lijkt te komen in deze ervaring.

Beleving van Titia

Diepe zware klanken worden afgewisseld met zachte delicate klanken. De elementale krachten zijn actief en op de voorgrond tredend in het gebied van je benen en onderlichaam. Ze laten zich zien als een ruw, stekelig en onrustig gevormd schild. Het is alsof ze je potentiëlen opslokken en vastzetten. Vanuit je systeem boven het middenrif stroomt voorzichtig energie naar dit schild, dat langzaam maar zeker terugtreedt. De elementalen verliezen zo hun greep op je potentiëlen. Deze verzachtende en voorzichtig stromende energie kan het gebied onder je middenrif wat ontspannen en bevrijden van die blokkerende krachten, die eerst alle aandacht opeisten.

10e KLANKZANGBEHANDELING 13-09-2007:

Beleving van Aletta

Mijn lichaam voelt heel licht, alsof er een dikke laag is afgepeld. Ik zie en hoor heel scherp, kijk in de verte, hoor het vallen en ritselen van bladeren en de roep van een buizerd, hoog schel en vragend. Ach mens, wat ben je klein en nietig in alles wat je omringt. Je zoekt en je zoekt maar, terwijl het zo dichtbij kan liggen, vlak naast en onder je huid. Mijn hersenen zijn nu als watten en alles wat ik bedenken om op te schrijven komt niet op dit papier. Ik voel nog het zingen. Eerst weer die grote klanken, hard en de 'baas', maar deze keer namen de zachtere, subtielere de leiding. Overal weerkaatsen boventonen tegen de wanden, het plafond, maar ook zacht tegen m'n huid. Een zachte en liefdevolle energie. Wieg me, troost me, ik wil niet meer denken.

Beleving van Titia

Harde scherpe klanken laten een metalen onderstel, met de functie van een blok beton, zien rond je benen en onderlichaam tot aan je sacrale centrum (2e chakra) voorbij - dus tussen het 2e en 3e chakra in. Het metalen onderstel heeft messcherpe punten naar boven gericht. Tussen zonnevlecht en hart "dwaalt" energie rond, zonder houvast, zonder doel. De zachte klanken leiden de energie naar beneden, waar ze de scherpe kantjes van het onderstel wegstrelen. De massieve onderkant gaat naden vertonen, waardoor deze energie in je onderstel kan doordringen. Deze energie in beweging laat de metalen platen trillen en ze krijgen nu de functie van orgelpijpen; ze gaan zingen/klinken. Het hele onderstel ontspant en het gebied tussen zonnevlecht en hart gaat gloeien. Het is alsof de tedere zachte klanken de energie laten oefenen in het vinden van de functie van je gehele systeem. Ontdekkend stroomt de zachte energie naar die gebieden, waar deze nodig is.

11e KLANKZANGBEHANDELING 27-09-2007:

Beleving van Aletta

Het voorgesprek heeft veel losgemaakt en ik voel veel onrust. Ik blijf maar zoeken naar woorden, die het juiste uitdrukken en ze willen maar niet komen. Ik heb gewandeld en nog even geslapen en nu zit ik aan dit bureau, omdat ik toch iets schrijven wil, maar wat? Het praten over de twijfel, mijn constante wikken en wegen, mijn maar niet kunnen vertrouwen, maakt me zwaar en verdrietig. Ik zou er veel voor over hebben alles te kunnen laten en het zwaard van Damocles maar te laten vallen en te laten treffen wat het treffen moet. Maar ik durf het nog niet, ik ben bang dat ik het niet zal kunnen dragen.

Het zingen is ondanks alles weer prachtig en rustgevend. Heel diep en heel voorzichtig en aftastend. Klinkt het moe? Of is dit projectie? Ook de elementalen komen weer even om het hoekje kijken alsof ze iets willen controleren om zich vervolgens weer terug te trekken. Ze worden overgenomen door zachte klanken, wat heerlijk is. O ja, heel even heb ik het idee dat er een Tibetaanse monnik aan het mantrazingen is. Het klinkt heel diep en krachtig. En ja....., de boventonen, gelukkig weer de boventonen overal.

De volgende ochtend:

Ik kreeg gisteren zware hoofdpijn en ben met een pijnstillers vroeg gaan slapen. Heb diep geslapen en heb nu nog een zwaar hoofd, maar de pijn is weg. Er is steeds het woord ontheemd, dat door me heenzingt. Ontheemd, ja zo voel ik me regelmatig. Al die klanken lijken me wakker te schudden en aan te raken op zware en lichte plekken. Ik vind dit een mooie en moeilijke ervaring; het is het allebei.

Beleving van Titia

Lage tonen, diepe klanken openen het beeld van een zuil van licht aan de linkerkant van je lichaam. Je gevoelskant is blankwit. De rechterkant van je lichaam (linker hersenhelft), je analyserende kant, is druk bezet met op zichzelf staande krachten. Deze krachten willen de zuil van wit licht uithollen door te infiltreren. De zuil is van teen tot top en de infiltrerende krachten bevinden zich eveneens van onderaf tot aan je kruin. Ter hoogte van je keel, lukt het deze krachten een hap uit de zuil te nemen met als gevolg dat het witte licht over je hoofd naar rechts buigt. De donkergekleurde op zichzelf staande krachten worden aan de buitenkant verlicht, waardoor zij ontspannen en op één lijn met elkaar komen. Dit proces wordt ingezet van bovenaf tot aan je zonnevlecht. Spontaan komt er vanuit de zuil aan de linkerkant van je lichaam van onderuit wit licht aan de rechterkant omhoog. Het licht ontmoet de stroom, die van bovenaf komt, in je zonnevlecht. Vanuit de op één lijn gebrachte analytische krachten vloeit de kleur, behorend bij de individuele kracht, in de zuil van wit licht. Het maagdelijk wit wordt stralend kleurrijk wit. Zo wordt je gevoelskant verlevendigd.

12e KLANKZANGBEHANDELING 11-10-2007:

Beleving van Aletta

Sneeuwlandschap. Boven tonen als tinkelende ijskristallen in alleen een in- en uitademing. En weer is er die grote Stilte, die alles bijna zonder woorden maakt. Of is het zo dat mijn oude woorden niet meer gelden? Dat ik weer nieuwe woorden moet zoeken, die komen uit het gebied voorbij het vechten. Dat vechten dat het opnieuw buiten zoekt en niet binnen. Daarbinnen waar de grote wijsheid weet dat ik het Zelf ben in wie alles zich afspeelt. Hoe vind ik het Vertrouwen terug, dat weet dat ik mag stoppen met vechten? Is dit wat de stilte na het zingen en ons diepe, mooie en moeilijke gesprek me wil vertellen? Oh, de klanken en de woorden maken zoveel in me los. Ergens weet ik dat het waar is wat ze me laten ervaren. Ik wil me er zo graag naar richten en toch durf ik bijna niet. Het voelt als een verantwoordelijkheid die te zwaar is en daarnaast ben ik zo gewend om te knokken, in de illusie dat ik dan tenminste kan houden wat ik nu nog heb. Mijn kleine ikje krijgt steeds het gevoel 'aan de goden overgeleverd te zijn' en deze klanksamenwerking probeert me nu juist weer duidelijk te maken, dat ik vertrouwen kan hebben. Vertrouwen, omdat mijn grotere Zelf het dan over kan nemen en me precies zal vertellen wat ik doen en laten moet en ook dat ik dan de reuma als veel minder beperkend zal ervaren. Het voelt soms allemaal als te mooi om waar te kunnen zijn en toch weet ik dus diep vanbinnen dat het waarheid is. Maar nu genoeg gepraat en terug naar de klanken. De klanken die me ook vandaag weer diep doordringen en me brengen naar ontspanning, stilte en een wijdere blik. En zo is het goed.

Beleving van Titia

Bij de eerste klanken komt meteen het beeld naar voren van je persoonlijkheid, die graag bereid is je hogere wijsheid toe te laten. De persoonlijkheidsenergie trekt zich terug in je stuitcentrum. Je hogere weten kan instromen en doet dat ook met een kalmerende werking op je zonnevlecht en je emotionele lichaam. De wilde uitschieters in je emotionele lichaam en je drukbezette zonnevlecht komen tot rust. Je etherische lichaam stroomt gelijkmatig in parelmoertinten. Je zonnevlechtcentrum is reflecterend en kan je ware zelf weerspiegelen. Je persoonlijkheidskrachten blazen zich nog even op om zich te laten gelden, maar trekken zich weer spoedig terug. Zachte lieflijke klanken brengen een hogere instroom op gang, die je lichaam streelt en zacht en rustig maakt. In de stilte gaat dit proces door en heeft een weldadige uitwerking. Spontane handbewegingen brengen heel fijne lichtdeeltjes in je nu zo vrijstromende systeem en houden de energiebeweging op gang en verlichten deze.

13e KLANKZANGBEHANDELING 25-10-2007:

Beleving van Aletta

Alles stroomt nu. Het is alsof ik omhuld ben door een vibrerende warmte. Mijn wangen tintelen en kloppen, groot hoofd. In mijn buik voel ik een centrale plek waar alles naar toe lijkt te stromen en daar stilstaat. Mijn ademhaling gaat heel snel, ik moet hem steeds tot bedaren brengen. Voelt niet echt prettig en toch verwachtingsvol. Ik wil eruit lijkt iets te zeggen: "laat me vrij, ik wil daarheen". Waar en wat daarheen is weet ik niet.

Het lijkt een enorme ruimte. Zo groot dat het me duizelt. Zo oningevuld dat ik geen enkel houvast meer heb en dat is eng en nieuwsgierigmakend tegelijk. De klanken zijn prachtig. Liefdevol, begripvol en uit grote hoogten en diepe dalen. Ze nemen me mee, mijn lichaam uit en ik voel geen pijn en geen beperking meer. Wat een vrijheid, heerlijk!!

Beleving van Titia

Veel strelende klanken, hoog en laag, lokken uit donkere hoeken van je systeem je potentiëlen tevoorschijn. Ze treden in het licht en herontdekken elkaar en zichzelf. Vol blijte verwondering tasten ze elkaar af en verenigen zich met elkaar. Innerlijke ruimte zorgt voor de instroom van je potentiëlen. Hierdoor wordt boven je kruin en onder je voeten de energie in beweging gebracht. Je kruincentrum en de chakra's onder je voeten worden gestimuleerd. Een algeheel gevoel van vreugde begint te ontluiken. Veranderingen in je systeem zijn aanzwengeld. Innerlijke communicatie krijgt de ruimte.

14e KLANKZANGBEHANDELING 08-11-2007:

Beleving van Aletta

De klank van het water.

In mij stroomt een rivier. Ik ben gevuld met water. Het borrelt, het kabbelt, het golft. Ik moet veelvuldig slikken, want anders stroomt het zo mijn mond uit.

Nu drijf ik op de rivier. Het water neemt me mee naar waar het wil. Ik heb niets te vertellen en word meegenomen. Even maakt dat angstig en wil ik het tegenhouden, maar dat duurt niet lang, ik kan me met een gerust hart overgeven aan de snelle stroom. Want naast me zit een oude vrouw, haar gezicht gelooïd en gerimpeld. Ze zingt en streelt geruststellend over mijn hoofd. Ze zingt en als andere stemmen willen overheersen, zingt ze die weg met zachte, liefdevolle klanken. Zo zorgt ze voor mij en ik voel me veilig en vrij. Dit gevoel vervult me met grote dankbaarheid; ik voel me vrij en toch verbonden. Het is bijna niet te beschrijven, want de rivier dwingt me in zijn stroom; ik heb dus niets te vertellen en toch voel ik me vrij en geborgen tegelijk. Een wonderlijk zacht en toch heel krachtig gevoel. Dan kijk ik in de ogen van de vrouw, die groot en liefdevol zijn. Ze glimlacht en knikt me bemoedigend toe. Ze zegt me dat het goed is. Goed zoals het is, niets meer en niets minder. Dan drijft ze van me weg en verdwijnt zonder om te kijken. Ik ben weer alleen en word verder meegenomen door het water. Waarheen?? Ik zal wel zien.

Beleving van Titia

Bij de eerste klanken ontwikkelt zich een gevoel van opgewonden vreugde. Een vol gevoel, dat begeleid wordt met het beeld, dat levenskracht geïnjecteerd wordt in de cellen van armen en benen. De energiestroom wordt op gang gebracht door het doordringen van alle donkere, dichte hoeken in die gebieden. In de vorige sessie zijn je potentiëlen weer tevoorschijn gekomen en bij deze klankzang vinden ze hun plek in je systeem. Het is alsof je thuiskomt in jezelf. Dit brengt die opgewonden vreugde teweeg. Al je energiecentra gaan van "plakkerig" dicht, naar subtiel open. De energie stroomt van beneden naar boven en omgekeerd, als een reinigende lichtstroom. Je stuitcentrum is, van vast naar los, in actie gebracht en een sterke wilsenergie zoekt zijn weg naar boven en raakt alle centra aan, of anders gezegd, maakt de chakra's wakker of brengt ze tot leven. Zij tasten de verhoudingen af. Leven in de juiste verhouding is het thema van deze sessie. Ontluikend, met leven begiftigd en zoekend naar de juiste verhouding, kom je in een stadium van het hervinden van jezelf.

15e KLANKZANGBEHANDELING 22-11-2007:

Beleving van Aletta

Het ontwarren van de knopen.

Knopen worden losgetornd, draden gladgestreken, het doorknippen moet ik zelf doen. Overal vandaan komen de klanken in vele tonen en stemmen en ik laat me weer meevoeren en luister goed. Ik hoor ze langs mijn lichaam strijken. Eén is er zo vol en mooi, dat hij rechtstreeks naar mijn hart gaat, waar hij krachtig en prachtig doorklinkt. Dan trekt hij zich terug en ik krijg het koud. Meteen zijn er weer andere en nieuwe klanken. Ze

lijken te zoeken en ze kibbelen met elkaar. Dan worden ze weer één en de knoop in mijn maag verdwijnt. Ik slaak een diepe zucht. Het zingen is zo mooi vandaag, ik voel een diepe ontroering om zoveel schoonheid. Is dit allemaal voor en door mij? Maar het mooiste moet nog komen: een lange, diepe zoemtoon, die alles in me 'recht' lijkt te leggen. Er gaat een enorme rust vanuit. Dan volgt de tinkelende wind, vol boventonen en dan weer die zoemtoon. Ik raak diep ontspannen.

Beleving van Titia

Groeiende innerlijke kracht en al je potentiëlen worden door de verhalende klanken naar voren geroepen. Potentiëlen met gelijkgerichte intentie. Afzonderlijk van elkaar doen ze van zich spreken, in hun eigen hoedanigheid en gelijkgericht. Van de ademende klanken, rijk aan boventonen, gaat een streling uit die een kalme, krachtige werking heeft op je potentiëlen. Ze verenigen zich in een kring rond het gebied van de zonnevlecht en genereren een grote innerlijke kracht. De elementalen komen weer in beeld en bieden deze innerlijke kracht een basis in de vorm van een stoel. Elke elementaal biedt een passende vorm voor de hoedanigheid van elk potentieel. De juiste vorm voor het deel vormt een stevige basis voor het geheel (je innerlijke kracht).

16e KLANKZANGBEHANDELING 06-12-2007:

Beleving van Aletta

Warm. Wollig warm. In mijn buik, een lauwwarme vloeistof, die zachtjes klotst. Sterke oogbewegingen en mijn ogen gaan drijven in een frisse vloeistof, die me helder doet zien. De klanken staccato en zoekend, kloppend, tastend. En dan die harmonieuze stem, vol verlangen en melancholie. Als een joods gebed dat troost en weet dat het is zoals het is: dat ben jij, dat ben ik. We zijn als trillende snaren die klinken als rietstengels in de wind. Wij worden voortbewogen, ondanks en dankzij onszelf. Een oerlied, een oerklank zó herkenbaar en toch zo lang vergeten.

De warmte breidt uit en ik wordt ingesponnen van mijn hoofd tot aan mijn voeten. Een trilling van klanken die me, golf na golf, inkapselt in een rode cocon van zacht en warm geluid. En zo drijf ik, diep geraakt en diep ontspannen de grote, stille Stilte in.

Beleving van Titia

Indrukwekkende klanken en zachte en speelse klanken, roepen innerlijke krachten vanuit alle verborgen hoeken tevoorschijn. Gekende klanken worden aangesproken en wakker. Ze kennen elkaar. Je potentiëlen zijn gekend als grote innerlijke krachten, klaar om ingezet te worden. Innerlijke communicatie is gaande. In de stilte verschijnt een stevige kroon op je hoofd. De punten van de kroon steken ver omhoog en corresponderen met een enorme kroon, vanaf je voeten tot aan je stuit en sacrale centrum, uit elementale krachten samengesteld. Op elke punt van de kroon op je hoofd is een licht, dat overeenkomt met het lichtpunt van de basiskroon. Eén punt is overheersend in beeld, met rood licht. Krachtig rood licht dat uitstraalt en het eveneens rode licht in de basiskroon doet ontbranden. Rood licht, niet geïnterpreteerd zoals wij dat doorgaans doen, maar rood krachtig licht van de geestelijke wil, hier op aarde te integreren en te gebruiken in het algehele ontwikkelingsproces van mensheid en aarde, hier en nu.

17e KLANKZANGBEHANDELING 03-01-2008:

Beleving van Aletta

Eerst een goed gesprek over wat klankzang is en doet en dan het zingen zelf..... ruimte, geen grenzen, alleen adem. Alle stof, alle troebelheid wordt weggeblazen. Onbeperkt uitzicht, geen obstakels te bekennen. Tintelingen overal, mijn hart klopt opgewonden en verwachtingsvol. Daarin te kunnen zijn en alles los te durven laten, vertrouwen proberen te hebben in wat dit me wil vertellen. Grote helderheid, die zonder woorden is. Er is alleen maar de ervaring, hier en nu, vrij en toch verbonden! En oh, de klanken. Ze zijn opnieuw met ve-

len. Ieder met hun eigen stem en kleur. Ze ontmoeten elkaar, vermengen zich en laten dan weer los, om op te gaan in boventonen. Zal ik het ooit durven?

Beleving van Titia

Afwisselende klanken, waaronder ook ritmische, brengen innerlijke beweging tot stand van krachten en energieën uit alle hoeken van je systeem. Er is veel innerlijke aanwezigheid. De ritmische klanken zorgen aan de linkerkant van je lichaam, voor het beeld van afzonderlijke delen (trilhaartjes), die langzaam maar zeker in een zelfde ritme komen en als een trillend, ritmisch geheel, de weg openen tussen links en rechts. De rechterkant van je lichaam is dicht en massief. Van bovenaf daalt de koning in je af, over de nu vrijgekomen middenweg. Bij je stuit aangekomen, buigt de koning zich, samen met je linker- en rechterkant, naar het leven verscholen in je stuitcentrum. Plotseling richten zij zich tegelijk openend naar boven en de middenweg splitst open tot een kelk. Direct na het zich omhoogrichten, komt de dichte, massieve rechterkant in dezelfde hoge, ritmische trilling. Het beeld van een synchroon bewegend ballet laat de eenheid zien, waarin je hele systeem trilt en hogere energieën vrij binnen kunnen stromen en ontvangen worden tot in de fijnste vezel van je systeem.

18e KLANKZANGBEHANDELING 17-01-2008:

Beleving van Aletta

Warmte als een zacht vlies om me heen. Tegen de binnenkant van dit vlies, warme tintelingen en prikkelingen, alleen mijn voeten voelen koud. Soms komen er flarden van ons voorgesprek terug en mijn denkhoofd wil daarmee aan de slag, maar de klanken stromen door en om me heen. Ze zijn zeer divers in hardheid en zachtheid, hoogte en laagte en ik geef me eraan over. De klanken lijken te zoeken en te overleggen. Dan opeens is ze er weer; de klank met de Joodse toon. Ze lijkt het heft in handen te nemen en begint me, al mompelend, fluisterend en af en toe uithalend, vanbinnen schoon te vegen en alles op de juiste plaats te leggen. Als ze tevreden is met het resultaat, gaat ze over op haar troostende en melancholische zang. Voor mijn ogen verschijnen kleuren in warme, fluwelen tinten: donkerpaars met gele spikkels, donkergroen met paarse spikkels en fel oranje met kobaltblauwe omhulling. Prachtig, pulserend en warm. Ik voel me hierin opgenomen en getroost en ben geraakt door zoveel schoonheid.

Beleving van Titia

Direct bij de eerste klanken, dwarrelen energiedeeltjes naar je toe. Deze krijgen vaste vorm in het gebied van je stuit- en sacrale centrum (1e en 2e chakra). Daar vindt een opbouw plaats, die uitgroeit tot een evenwichtige basis, die, zowel links als rechts, uitloopt in een punt naar boven. Volledig in evenwicht en sterk en soepel. Meteen schiet er, vanuit je stuit, een fijne lichtzuil omhoog tot boven je kruin. Het is het symbool van directe, verticale verbinding in het midden van je in evenwicht zijnde basis. De lichtzuil verplaatst zich naar je ruggegraat, die doorlatend wordt en hele fijne lichtdeeltjes afgeeft en zo je emotielichaam tot rust brengt. Zonder enige belemmering kan nu de kosmische lichtinvoer de zuil blijven voeden. Dit brengt de elementaire krachten opnieuw in dienst van het te ontvangen kosmisch licht. De in een eerdere sessie ervaren eerbied van de elementalen groeit in kracht en vertrouwen.

19e KLANKZANGBEHANDELING 07-02 2008

Beleving van Aletta

:
De klanken zijn heel krachtig en vol. Het is alsof ze me willen zeggen, dat ik vol moet houden en de moed niet moet verliezen. Ik geniet van hun veelkleurigheid en trots; trots in hun kracht en veelkleurig in hun boventonen. Er gaat een grote zelfverzekerdheid van ze uit. Zelfverzekerdheid die ik nu, in mijn in alle hevigheid teruggekeerde angst voor verval, even helemaal niet meer voel. Wat ben ik moe en wat verlang ik weer naar rust. Daarom trek ik hun fluweelwarme deken over me heen en laat me meevoeren. En zo val ik in slaap.

Beleving van Titia

De eerste klanken lijken minder door te dringen en geven geen beelden. Gaandeweg de klanken verschijnt het beeld van een dichte massa van stuit- tot zonnevlechtsentrum en een lichteheid, die kruin-, voorhoofd- en

keelcentrum omvat. De kracht van beide is even groot voor dat moment en ze behoren je allebei toe. Een glanzend stalen schild dat over je hart ligt, houdt de twee van elkaar gescheiden. Lieflijke klanken, die de lichteheid vertegenwoordigen, maken hele kleine openingen in het stalen schild en dringen door in de dichte massa onder je middenrif. In de stilte gaat dit proces door en vanuit het midden van de lichteheid brandt een lichtstraal een grote ronde opening in het schild en schiet door naar de stuit, daarbij de dichte massa in tweeën splijtend. De lichtstraal raakt de wil-tot-zijn aan en brengt toenadering van beide delen tot stand. Zelfbewustzijn kan weer tot bloei komen.

20e KLANKZANBEHANDELING 21-02-2008:

Beleving van Aletta

De veelheid aan klanken draait om me heen, soms dichtbij, soms ver weg. Heel veel boventonen, die me willen meevoeren, dit lichaam uit. Ik zou ze willen volgen om verlost te zijn van zoveel angst, maar ik zit vast in mijn lijf vol overtuigingen en waarheden. Ik voel een krop in mijn keel die ik probeer weg te slikken en dan is er die klagende klank, die de krop loszingt, waarna een gat ontstaat, gevuld met warmte die enorm kriebelt. Onrust overal. Ik wil eruit, ik wil dit niet meer, wil ik wel schreeuwen !! Diep ademhalen denk ik, heel diep ademhalen. Als ik dit doe, verspreidt de warmte uit mijn keel zich over en om mijn lichaam; een pulserend en vibrerend gevoel dat zowel prettig, als onprettig is. Ik probeer het toe te laten en me niet te verzetten. Dan wordt alles kobaltblauw. Golven en golven kobaltblauw trekken door mijn ogen, die heen en weer schieten. Dan stoppen de klanken en het blauw bedekt me. Ik lig en voel deze mooie blauwe stromen en ook hoe moegestreden ik ben.

Beleving van Titia

Afwisselende en opmerkelijke keelklanken, strelende en zachte klanken, laten direct in het gebied van zonnevlecht tot hart een samengebalde vurige energie zien, omringd door roodgloeiende, roestige obstakels. Rond de obstakels springt je ego, dat steeds meer zijn greep verliest, nerveus heen en weer, zich brandend aan de gloeiendhete barricades die het zelf heeft opgezet. De samengebalde energie vertegenwoordigt je ziel die opgesloten zit tussen die scherpe egoafzettingen. Je besluit om in het ontwikkelingsproces te stappen heeft je ziel het signaal tot ontplooiing gegeven, maar je ziel komt veel weerstand tegen die resulteert in een voor het ego niet meer te hanteren verzet. ("Het brandt zijn handen aan het oude houvast"). De zachte klanken strelen je hele lichaam en verkoelen innerlijk de vurige strijd, waardoor je ego kalmeert en zich voor het moment terugtrekt. Je samengebalde essentie ontrolt zich en smelt samen met je liggende lichaam dat hierdoor koel, licht en helder aandoet. Tot slot vindt de samensmelting in je hoofd plaats, waar de gordijnen worden opgetrokken en het licht kan binnenstromen.

21e KLANKZANGBEHANDELING 06-03-2008:

Beleving van Aletta

Vreemd stil voelt mijn vibrerende lichaam. Mijn hoofd wil allerlei zinnen formuleren die, voordat ze naar buiten kunnen komen, als nietszeggend in de stilte vallen. Mijn ogen kijken verbaasd de wereld in, waar ze niets vinden om zich aan vast te klampen. Totale leegte omringt me. Zelfs de angst zwijgt. Heel in de verte hoor ik nog de klanken die roepen en zingen en zoeken naar een manier om de scheiding op te heffen. Ze stromen langs en in en om me. Groots zijn ze, groots en wijds. Dan voel ik een steek in mijn hart. Ik schrik en het doet pijn. Verder een band om mijn keel en boven mijn ribben. Zó afgeschermd en zó beschermd is het daar dus. Zachtjes en fluisterend komen de klanken nader. Ze brengen de stilte en de stroming. Ik hoef alleen maar mee te klinken als ik durf. Kom je?

Beleving van Titia

Tijdens de afwisselende klanken komen je potentiëlen een voor een afzonderlijk in beeld. Ze hebben alle met kracht te maken. Ieder potentieel doet van zich horen, wil zich manifesteren. Het ene staat volledig los van het andere en zo zou je kunnen zeggen dat ze geen poot aan de grond krijgen, deze zwevende potentiëlen. Gaandeweg de klankzang worden zij elkaar gewaar en verzamelen ze zich rond het wezenlijke van ieder potentieel. In eerbied stappen zij achteruit om ruimte te geven aan hun wezenlijkheid. Deze laat zich zien in kleurrijke beweeglijkheid in een vlies, een transparant vlies. Dit voltrekt zich in een sfeer van verwonderde bewonde-

ring en ruimte. Het wezen van jouw potentiëlen heeft het diepe verlangen zich te mogen gronden, diep in de aarde, vruchtbare aarde. Het vlies is aanwezig ter bescherming, zodat de wezenlijkheid van binnenuit kan groeien en na de gronding ook kan bloeien. Dit alles speelt zich af in het gebied tussen zonnevlecht en hart, waar alerte rust en samenhang ontstaat.

22e KLANKZANGBEHANDELING 27-03-2008:

Beleving van Aletta

Vol en krachtig zijn de klanken. In het begin merk ik weerstand. Iets in mij vraagt zich af of het wel veilig is en wil de zekerheid niet beschadigd te raken. Gek toch dat dit, na zoveel klankzangen, nog steeds een rol blijft spelen. Gelukkig zijn het ook nu weer de boventonen die me geruststellen en ik kan me overgeven. Zwaar ligt mijn lichaam op het bed en ontvangt de warmte van de klanken. Mijn lijf lijkt zo steeds meer massa te krijgen en ik ben opnieuw verbaasd over dit effect. Ik lig als een blok en alles vibreert. Diep in mijn maag en darmen rommelt het. Het voelt heel aards en basaal en vrij ondoordringbaar. Jeetje, zo zwaar ben ik dus. Dan hoor ik een 'ijsskoude' inademing, gevolgd door een diepe zoemtoon. Het lijkt of ik 'vergruisd' wordt en 'gebroken'. Dan is de grote Stilte er. Hij omringt me. Mijn ogen tellen weer en komen dan tot rust en zo blijf ik nog een tijdje liggen.

Beleving van Titia

Communicerende klanken vertellen hun eigen verhaal en vertegenwoordigen je rijke ervaringen van je vele incarnaties, die zich laten zien in je potentiëlen. Ieder doet opnieuw zijn eigen verhaal, maar nu niet los van elkaar zoals in de vorige sessie. Elk verhaal, hoe anders ook, raakt in de ander de essentie aan. Al je incarnaties, die er nu toe doen, reiken elkaar de hand en vormen een eenheid. Vanuit de eenheid schiet een lichtstraal uit elk potentieel je stuit in, als een soort anker dat wordt uitgegooid. Ontspanning en herkenning van de bedoeling ontstaat in elk potentieel en je romp is een zuil waar energie doorheen stroomt, vanuit je potentiëlen naar je stuit. Wanneer er verslapping dreigt, zorgt een energiestoot ervoor dat alle delen wakker blijven, een evenwichtig geheel vormen en zich bewust blijven van de bedoeling van het bestaan, het leven.

23e KLANKZANGBEHANDELING 10-04-2008:

Beleving van Aletta

Veel verschillende klanken zoeken hun weg. Mijn ogen zijn weer als tolletjes, ze draaien, knipperen en gaan heen en weer. Het is alsof ze zoeken naar een houvast; een vast punt om aan te hechten, maar er is zoveel! Alle schakeringen blauw komen weer voorbij. Ook flarden van het voorgesprek komen langs: de ziel, de weg, de stroom, het verlangen, het is 'te mooi om waar te zijn' en vooral het blok. Het blok dat nee zegt uit angst voor beschadiging, maar ook uit angst voor een kracht, die zo groot lijkt, dat hij ruiten kan doen breken. Een granieten blok vol opgesloten oerwoede. Diep in mijn ingewanden rommelt de donder. Mijn hoofd groeit en groeit en dan is er opeens die klank die me doet grinniken; een soort Mongoolse tonen, die kwebbelen en kabebelen en ik voel even weer die grote stroom waarin alles wordt meegenomen en schoongespoeld. O grote stroom, omspoel het blok, zodat het zachter worden kan. Een beeld om vast te houden en naar terug te gaan.

Beleving van Titia

De eerste klanken staan op zich - brengen geen beelden - maar plotseling verschijnt het beeld van een massief blok in het hartgebied, zoals we besproken hebben in het voorgesprek. Zo ook verschijnt de stroom rechts van het blok, van boven naar beneden stromend. Bovenin het blok brandt een vlam die alles wat in het blok zit in zich heeft. Deze vlam geeft z'n kracht af aan de stroom met vele kleurschakeringen. Er vindt een soort bevrijding plaats van die enorme kracht die in het blok zit opgesloten. Ik noem het een soort bevrijding, omdat het blok aanwezig blijft en dient ter bescherming van die immense kracht, die jij nog als eventueel vernietigend ervaart. Opmerkelijk vind ik, dat de stroom zich alleen aan de rechterkant van je lichaam bevindt, maar bij nadere beschouwing heeft het te maken met die scheiding, die je in jezelf ervaart tussen het blok en de stroom. Vanaf het moment dat je stevig staat in dat blok van kracht in je hartgebied, wordt de stroom je bloedsomloop en wordt die kracht door je hele systeem gepompt, waardoor die stroom zijn ontvangen kracht af kan geven aan elk deel van je systeem, in de juiste kleurschakering. Je zou kunnen zeggen: één grote kracht met vele gezichten.

24e KLANKZANGBEHANDELING 23-04-2008:

Beleving van Aletta

Groots dalen de klanken op me neer. Wat zijn ze indringend. Majestueus, voornaam en sprekend vanuit een koninkrijk van kracht. Ik span al mijn spieren als een wapenschild van afweer, maar wat wil ik eigenlijk tegenhouden? Wijsheid moet soms ook zijn stem verheffen toch?! Het is alsof vele stemmen tot mij spreken. Een hele oude taal die alles heeft gezien en alles heeft gehoord. Ik ben vol eerbied en ik word kleiner en kleiner en laat het zo. Dan volgen schitterende boventonen, die me vervullen met een groot respect voor zoveel schoonheid. Opnieuw is er de vraag is dat allemaal voor en door mij? Ik kan het nog steeds bijna niet geloven. De klanken komen in golven en opeens merk ik dat de linkerkant van mijn lichaam totaal verdwenen is. De scheiding is precies in het midden van mijn lippen. Ik ben een zware rechterhelft geworden en vol verbazing voel ik deze zwaarte en lichtheid ineen. Nu zijn de klanken alleen nog een uitblazende ademhaling, fris en sprankelend en heel ver reikend. Mijn hart is vol van verlangen om hiernaar op weg te gaan, maar ook vervuld van een groot verdriet. Loslaten is niet alleen bevrijding, het is ook afscheid nemen van iets wat heel dierbaar is of kan zijn. Nu laat ik me nog even drijven op de stroom die weer door me heen gaat. Wie weet ontmoet ik onderweg die grote kracht, die me hierbij helpen kan. Dan kan er misschien die samenvloeiing komen die nieuwe wegen opent. Ik ben benieuwd!

Beleving van Titia

Bij de eerste klanken verschijnt direct het beeld van het blok in de hartstreek, met rechts daarvan de scheiding en rechts daarnaast de stroom. De scheiding heeft de vorm van een klein wezen, de afgezant van het blok, dat de oerkracht vertegenwoordigt. Het kleine wezen kun je je voorstellen als een elementaal die een eigen leven is gaan leiden door de geloofsovertuiging dat de oerkracht hier op aarde beschermd dient te worden tegen zijn immense kracht. Dit doet mij direct denken aan de eerste klankzangsessie, waarin duidelijk werd dat je in de veronderstelling leeft dat je je waarheid in deze wereld niet uit kunt spreken. De elementale afgezant staat met het gezicht naar het blok gericht en met de rug naar de stroom. De stroom ontspant en het blok laat zien in zichzelf te staan. Hierdoor wordt de elementaal opgenomen in de materie en kan teruggaan naar waar hij vandaan komt en ontspannen in waar hij thuishoort. De blokbescherming verdwijnt en de oerkracht manifesteert zich als een sneldraaiende kolk van oneindige kleurschakeringen, bevrijd en krachtig in zichzelf.

25e KLANKZANGBEHANDELING 08-05-08:

Beleving van Aletta

Onveranderlijk stromen de klanken over, om en door mij heen. Extra mooi vind ik ze vandaag: krachtig, zacht, hard en liefdevol. Even hoor ik een Indiaan die zingt en danst, volledig opgenomen in wat hij doet en ik geniet ervan. Mijn lichaam voelt warm en bruisend aan. Ik voel een tintelende ontspanning en mijn gezicht voelt heel zacht. Ik lig volledig op het bed en laat me hier helemaal inzakken. Toch zijn mijn oren gespitst; ik wil niets missen wat misschien belangrijk kan zijn want ik mag niets over het hoofd zien. Is dit willen leren kennen, of is het toch weer controle willen houden? De macht houden over, om de machteloze te kunnen helpen die ik zelf ben. Dan beginnen mijn ogen weer te tollen en ik word meegezogen in een wereld van kristallen en spiralen. Opnieuw wordt me duidelijk gemaakt dat ik het niet veranderen kan met al mijn machteloze pogingen. O kracht die volkomen in zichzelf staat en is zoals hij is. Een groot verlangen stroomt in mij.

Beleving van Titia

Al direct bij de eerste klanken ontvouw je je als een krachtig wezen, groot en overvleugelend. De elementalen verzamelen zich in het gebied van het stuit- en sacrale centrum, in eerbied voor dit krachtige wezen dat je bent. Ze verenigen zich met elkaar en brengen meer balans en gecoördineerde werking. Het element vuur is het meest werkzaam geweest in je systeem en had een overheersende werking. Water, het symbool van emotie en gevoel, komt nu naar voren en brengt beweging in het hartgebied. De "vleugels" van het krachtige wezen dat je bent, verplaatsen zich naar dit gebied en in je hoofd wordt een gat geslagen vanuit je nek, dwars door je hoofd bij je voorhoofd weer naar buiten, waardoor een cilindervormige opening is ontstaan. Alles wat vastgezet was in je hoofd is nu weggeslagen. Licht en ruimte bieden nu nieuw leven, inzicht en waarheid. Een nieuwe kiem is groeiende in het midden van je hoofd, waar het fysieke centrum, de pijnappelklier, zich bevindt.

26e KLANKZANGBEHANDELING 22-05-2008:

Beleving van Aletta

Wat zijn de klanken vol vandaag. Een diepe indringende stroom van geluid is in en over mij en doet alles bruisen. Mijn denkhoofd probeert het opnieuw bij te houden en te interpreteren, maar moet dit al snel opgeven. Weer ervaar ik dat dit niets met denken te maken heeft en er ook niet in te vatten is. Daarom is het onder woorden brengen ook zo moeilijk, of eigenlijk onmogelijk. Want, hoe vertel ik deze waarheid in de ons bekende taal? Er zijn haast geen woorden voor te vinden ! Daarom laat ik steeds de klanken maar spreken. Ik ben bewegingloos vastgenageld op het bed en word ingekapseld in een cocon van kleuren. Golvend komen ze af en aan en er rest niets dan me eraan over te geven. Nu ben ik een zee van klank en kleur en ik ben diep bewogen door dit wonder. Diep vanbinnen huilen tranen omdat we zoveel zijn vergeten.

Beleving van Titia

Veel gevarieerde klanken, alle verschillend van kleur, geven twee helften in jou weer. De twee helften laten zich afzonderlijk van elkaar horen, de ene hard en schijnbaar overtuigend, de andere zacht en bescheiden. Er is een energiebeweging van boven naar beneden in druppelvorm die net onder het middenrif verdwijnt. De twee helften naderen elkaar langs je ruggengraat en er ontstaat wrijving waar ze elkaar raken. Vervolgens ontstaat er een derde door deze wrijving. Je kunt je voorstellen hoe twee afzonderlijke kanalen heen en weer bewegen en door de wrijving niet meer op zichzelf kunnen blijven bestaan en zo een derde kanaal vormen, waarin ze van onderaf, vanaf de stuit, hun hoedanigheden meegeven aan de stroom omhoog in dit nieuwe, derde kanaal. In de stilte verschijnen de "vleugels" weer en nu klein maar fijn, aan de achterkant van het hartgebied. Wanneer de stroom het hart bereikt, spreiden twee kleine vleugels zich boven je hoofd uit en openen de toegang naar de kosmos. Uit de kiem in het midden van je hoofd, groeit een prille steel tussen de vleugels door tot boven je hoofd. Een schuchter kosmisch contact is geboren.

27e KLANKZANGBEHANDELING 05-06-08:

Beleving van Aletta

Veelstemmig, vol en krachtig rollen de klanken af en aan. Ik word overspoeld en meegezogen naar een wereld, veel groter dan ik ooit zou kunnen bedenken. Voorbij de begrenzing van mijn getergde lichaam. Voorbij de begrenzing van denken en voelen. Voorbij de begrenzing van het weten en het niet weten. Dit vertelt over een veel groter geheel. Die grote Leegte, die gevuld is met Stilte. Een Stilte van waaruit alles nog ontstaan kan, vol van potentieel leven en ook een Stilte waarin alles weer vergaan kan, gewoon omdat dat zo gaat. Ik ben daar in die klankzee en ben sprakeloos van verwondering. Wat zou ik graag een heel klein stukje van dit wonder willen meenemen naar mijn beperkte wereld. Als bemoediging, als troost voor mij en alle anderen. Wat zou dat prachtig en krachtig kunnen zijn. Dan komt de wind me halen en ik lig weer op het bed. Een nieuwe fase is aangebroken, de boeiende reis gaat verder.

Beleving van Titia

Al snel bij de eerste klanken ontstaat het gevoel dat er iets staat te gebeuren. Er zijn geen beelden, er is alleen beweging. Uit die gevoelsbeweging vormt zich een beeld van een bloem met heel veel bloemblaadjes die zich naar buiten toe openen. Dit beeld gaat over in een grote mand ter hoogte van je zonnevlecht. De mand is geopend en veel gekleurde doeken worden uit de mand gehaald en over de rand gelegd. Dit gaat gepaard met een gevoel van bevrijding - van lucht krijgen - vrij te worden van opgesloten zijn, op elkaar geplakt zijn. De veelheid die niet kon ademen, krijgt nu lucht. Als laatste komt de essentie tevoorschijn, ongekleurd en transparant, die direct een scherpe antenne recht omhoog door de prille steel (vorige sessie) schiet. Deze waarheidsantenne krijgt grote fijnstoffelijke vleugels van etherische substantie en tegelijkertijd groeien er vleugels vanuit je zonnevlecht tot aan je hart. Vleugels van vlees en bloed, samengesteld uit die vrijgekomen kleurige veelheid, wetend dat dit noodzakelijk is om deze waarheid te kunnen hanteren, maar onwetend van het hoe en waarom. De juiste verhouding is nog niet aanwezig, beide vleugelsoorten hebben nog geen verbinding maar hebben wel beide hun bestaan.

En zo beginnen we aan de tweede fase.